

ע"פ 24324/02/17 - קרין לוגסי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 אפריל 2017

עפ"ת 24324-02-17 לוגסי נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערערת
קרין לוגסי

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערערת בעצמה ב"כ המשיבה - עו"ד גבי פאר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפניי ערעור על פסק דינו של בימ"ש השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השו' מגי כהן) מיום 6.12.16, בגדרו הורשעה המערערת בהיעדרה ונגזר דינה, וזאת בשל נהיגה שרישיון הרכב פקע תקופה של שנה וללא פוליסת ביטוח.

יצוין כי מועד ביצוע העבירה היה ביום 26.8.16 - ורישיון הרכב שפקע, על פי המפורט בדו"ח, הינו 15.8.15.

2. על פי הודעת הערעור, שנוסחה בכתב יד, ציינה המערערת כי בשל טעות אנוש ובלבול בתאריך הדיון - לא התייצבה למועד בו התקיים, ועוד הוסיפה כי בעת קבלת הדו"ח לא הייתה כלל עם הרכב למרות טענת השוטר כי נהגה, וציינה כי מדובר בשוטר המתנכל לה.

יצוין, כי המערערת ציינה בפניי במהלך הדיון, כי התלוותה אליה חברתה, ששמה בת-אל - אך לא ציינה זאת בהודעת הערעור על שום כי לא סברה כי כך צריך להיעשות.

עמוד 1

3. בנסיבות אלה התנגד ב"כ המשיבה לביטול פסק הדין בהיעדר כנ"ל, בציינו חריגה של המערער מהוראות סעיף 240 לפקודת התעבורה, ועוד ציין, כי לא הוצג עיוות דין של ממש המצדיק את ביטול פסק הדין - באשר לא צורף להודעת הערעור תצהיר של חברתה של המערערת, או כל אינדיקציה אחרת שאף לא צויינה בהודעת הערעור לקיומה.

משכך טוען ב"כ המשיבה כי מדובר בטענת הגנה בעלמא, ויש לדחות את הערעור.

4. לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים - ברי, כי אין בטענת המערערת בדבר טעות אנוש או בלבול בתאריך הדיון כדי להצדיק את ביטול פסק הדין בהעדרה.

באשר לטענתה הנוגעת לעיוות דין - יצוין כי בהודעת הערעור פרטה המערערת את נסיבות פניית השוטר אליה ביום ביצוע העבירה בגינה הורשעה, את העובדה כי לא נהגה. באשר לעובדה כי התלוותה אליה חברתה היכולה לתמוך בגרסתה - טענה זו פורטה בשיהוי ניכר אך במהלך הדיון היום.

5. בנסיבות אלה - והגם והמערערת לא מיוצגת, יש להידרש לטענתה בדבר עיוות דין אפשרי, אם לא יבוטל פסק הדין בהעדר.

יצוין, כי בתחילה סברתי כי יש מקום להשיב את הדיון בפני בימ"ש קמא על מנת שיידרש לטענות המערערת - אך נוכח טענות ב"כ המשיבה אני סבורה כי טענות ההגנה הועלו בשיהוי משמעותי, כמו גם הגשת הערעור - באופן שאינו מצדיק עוד את ביטול פסק הדין בהעדר.

מהימנה עלי גרסת המערערת כי לא סברה כי יש לציין את נוכחותה של חברתה איתה כשפנה אליה השוטר - אך היה עליה לעשות כן במבחן ההיגיון והשכל הישר - כדי לסתור טענתו של השוטר בדבר נהיגתה ביום ביצוע העבירה בגינה הורשעה.

6. נוכח כל האמור אני מורה על דחיית הערעור.

7. הובהר למערערת כי כל עוד לא יופקד רישיונה - לא יחל מניין הפסילה כפי שנקבע על ידי בית משפט קמא.

ניתן והודע היום י' ניסן תשע"ז, 06/04/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת